

<http://maxminus.weebly.com>



DIOGEN
pro kultura magazin pro culture magazine

<http://diogen.weebly.com>

Magija slova

Moj dragi i pažljivi čitatelju

ako samo na trenutak očistiš

misli

provesti ću te kroz magiju svojih

slova,

potpuno otkrivenog,

ali još uvijek nepoznatog ti,

dijela mog života

Prizvati ću upravo vodu,

zrak, plamen i zemlju

svjetlo i mrak

bez čarobnog štapića,

šišmiševih krila

ne trebam perfidne

ige slaganja riječi

Upotrijebiti ću prstohvat

magije ljubavi

*zadržanu u mislima
na snaže i žuljevite ruke,
sitnu boru pokraj desnog oka
poljubac u nadlanicu,
zrnce magije bola
kada sam od tuge znala
zaspati naga, tek u cipelama
boje leda,
lebdeći u paralelnim svjetovima
tražeći ga na zabranjenim poljima
govoreći mu tamo gore
na nekom od oblaka
dok su mi riječi u grlu zastajale
koliko ga volim,
znajući da će me čuti tek
izgubljena ptica u preletu
vlastitog života
Dva zrna magije sjećanja
crnih i bijelih
krvava stopala, sunčani dan,
udarce sudbine, darove života,
dijetinjstvo, šalicu čaja
Ne trebam mnogo da bih
otkrila magiju pisanja
svojih stihova*

*tek sebe i tebe čitatelju dragi
da koračaš sa mnom stazom
mojih snova*

PJESMOM KROZ ŽIVOT

*Pjesma moja cvate iz dubokih korijena
prošlosti,
baca prgavu sjenu na budućnost
stidljivom hrabrošću
sve teže izgovara
riječi potrebne za pokretanje
Velikih strasti.*

*pjesma o samouništenju ljubavi
odgledanoj iznova u retrovizoru života
ne pamti ona kada sam
posljednji puta zbacila glavu
sa bljeskom u očima,
olovkom usne za nekoga iscrtala
pridajem joj lažan stav pozornosti
ponekad od njezinih stihova osjetim
pogibelj i ljubomoru
kako može biti tako lijepa
a od tuge satkana
nesputana, a opet formalna!*

*ja i moja pjesma,
posve odvojena od mene, a opet
tako mračno sa mnom povezana,
dalekim trijumfom kao željezna
kugla oko duše stegnuta
lanac hrđom prekriven
u vjerenički prsten pretvorila
pjesma moja,
malo klupko strepnje i žaljenja*

GLUMCI

*Nepoznati glumče,
pripremamo se svatko na svojoj
strani svijeta za ulogu života
hodaš svojom sobom ponavljajući
riječi Shakespearovog Othella,
mašući rukom da dobiješ na snazi.
zrcalo preko cijelog zida te gleda
osmijeh, ljutnja, prijevara, izgubljena sreća.
svakom novom riječju koju izgovaraš
postaješ on, prožima te ljutnja
zbog njezine izdaje i gubitka
vlastitog smijeha*

tebi još nevidljiv znak prijevare

tražiš

grabiš joj vrat, otimaš njezin

posljednji dah

odlažeš scenarij,

još samo da se zastor spusti

i napokon kraj

ja, moram odglumiti još jedan dan,

polaganim pokretima četkam kosu

da dobije sjaj,

malo rumenila na lice još nagužvano

od spavanja da sakrijem strah

popravljam majicu, zatežem struk

rubac i knjiga, moj zaštitni znak,

još samo dobro uvježbani osmijeh

moj štit od glupih pitanja

kako sam danas

izlazim van

čekam da se noć spusti za

još jedan kraj

ja Dezdemona, životom kažnjena

ti ovacijama nagrađen za svoj trud

čekaš novu priliku da zablistaš i

pokupiš slavu

ja moram glumiti bez pljeska

dan po dan

OSKVRNUTA

*Bezizražajna ljudska lica tumaraju ulicama
moje među njima,
sa grijehom na duši koji nikada
neće biti zaboravljen
nema ničega osim tišine
i čopora pasa lutalica
na ovim hladnim ulicama
dlanovi skupljeni u čvrste
male šake, noktima probijena
koža tobom namirisana
tajna skrivena u slovima
tvoga imena, na papiru
oko pjesme uvijek ispisana.
moja prošlost, i sjetna skrovita
nadanja
najlon čarapa do pola lista spuznula
kao naznaka razvratnoga,
iza moga lažnog kršćanskog osmijeha.*

*duboka,tmurna tuga zakopana
izvorom suza u meni zapečaćena.
mrak je pao dim iz dimnjaka
iznad krovova
tamne zavjese na prozorima
gledam u njih očima slijepca
tako umorna od nepripadanja
i izgubljenog vremena.*

OTVORI VRATA

*Kao žena, ženi
nešto ću ti reći
podigni pogled prema nebu,
vidiš li sunce?
ne umataj se u tople deke
ne otvaraj suncobrane
iznad sebe
dozvoli si biti ono što jesi
ako poželiš bokovima
zanjihat u zanosnom ritmu
defa ili saza
zažmiri i pleši.*

dozvoli si biti ono što jesi.

prijeđi preko mosta straha

prema onome čemu stremiš

molim te kao žena ženu

neka ti nikada, ne postane

svejedno hoćeš li u starosti

umrijeti sama sa umornom

rukom na vlastitom licu.

ljubi i voli

pjevaj i plači

ako poželiš budi dama,

ili sultanova omiljena

draga

iskoristi snagu Bogom

ti danu,

pokreni svjetove o kojima

sanjaš.

kao žena ženu

tiho te molim

iskoristi sve ono

što u sebi imaš i budi

sretna

za sebe,

za mene,

sve nas,

koji smo samo na riječima

jaki

dok u životu sve što taknemo

pretvaramo u pepeo i prah

SAMO SAM ŽENA

Pripijena uz tvoju požudu

robinja tvoje pohote,

posvuda si, a nisi nigdje.

tek moja mašta stvara sliku

tvoga tijela, bedara, ruku

koje miluju i dodiruju.

kroz prste kojima mi usne

dodiruješ razlijeva se ljubav

kap po kap poput tajnog

eliksira života.

Poljupcima utopljenika uštkavaš

moje misli šaljući ih u moju utrobu.

sakrivenu od svih,

posljednji bolni krik,

a zatim tama i noć.

izbavi me umirem od čežnje,

*slađe od svih osjećaja,
dok mi tijelom nemilosrdno
udara tupa žestoka bol,
tijelom koje si učinio svojim
vječnim robom.*

*srce zarobljeno u samoći
gladuje od nezasićne
čežnje.*

*zna ono da više daje nego dobiva,
da nepovratno gubi sve što
sigurnošću osjeća.*

*suzama ispirem posljednje
ostatke svojih snova
izgubljenih poput zrna
pijeska u pustinji.*

*posvuda si, a nisi nigdje
ne postojiš samo u
negdje u dubini mene*

*kao žene
potrebite
i usamljene.*

NA KRILIMA MOGA ANĐELA

*Rasplinjavam se od
očekivanja i traženja spokoja,
zamišljenom kočijom*

*prenosiš me u zemlju
sigurnosti,
spašavaš od mene same,
od potpunog očajja,
poput anđela si
poslanog izgubljenoj duši,
Putujem u tajni vrt na
tvojim snažnim leđima
pred tvojim se pogledom
ne trebam sakrivati u sebe,
osjećam se snažna kako
samo mogu poželjeti
bijes koji ključa pod jezikom
postaje sladak,
tek djelomično živi
zakutci srca kucaju
ritmom tanga
ta neshvatljiva magija
ljubavi
zbog nje želim dohvatiti
nebesa,
lahorom uzdignuta
ne primjećujem
u tvome oku treptaj
likovanja
ništa nije neraskidivo.*

Pronašla je sebe

*Bacala je krupna zrna soli
iza svoji leđa
(da se ne urekne voljela je
reći)
gađali su je kamenjem
pripremali lomaču
potpaljujući je otrovom
iz vlastitih duša,
probijali glogom
ciljajući malčice previsoko
Srce je ostalo cijelo
tek snagu u glasu malo
su ozlijedili
osjetila je loš dio sebe,
žuč prolila po ostacima
davno ohlađene večere
za dvoje pripremljene,
lzudarana mjesta u njoj
zacijeljuju
stoji sada snažno i ponosito
zatvara vrata*

*hladnoj sjećanjskoj noći
tuga,
duboka,
rastrgana,
bolna,
virka iz prikrajka
žalosna
iz njezinog srca
izbačena
crnu mačku u naručaj prima
petku se 13-tom unosi u lice,
za punog se mjeseca
u rijeci umiva,
ispod ljestava prolazi,
osmjehom prkosa
crno u crveno odjeva..*

Projekcija uma

*Dok hodam kroz mrak stvoren u umu
iza sklopljenih očiju
grčevito privijam šal oko sebe
pokušavam proniknuti u tajnu
voštanih figura pokraj puta
u mom smislu za apsurdo
pronašla sam te u drugoj dimenziji
Je li prokletstvo dovelo do naših žrtava?
ili sam tek lice prekrila crnim plišanim
zastorom mašte preko lica sudbine
postojim li umjesto tebe ili istodobno s tobom
Sjećam li se ili tek sanjam?
ne mogu se sjećati knjige koju nisam pročitala
ni pjesme koju nisam pjevala
stvaran si
strmoglavljen u ponor vlastite propasti
igraš igru mračne vještine skrivanja
u danima kao što je ovaj ne osjećam strah
ni od smrti ni od bola
ne osjećam ništa
samo se pitam
počiva li razlog mog postojanja
u činjenici da On misli kako
sve mogu preživjeti
ili sam tek izdvojena za primjer
koji pokazuje na projektoru
iznad oblaka kako život ne treba
izgledati
pitam i tebe
vjeruješ li
u prokletstva što ih otkriva dan*

*ili rađe živiš u snu
u astralu gdje se nalazimo u noćima
kao što je ova
zanima li te da li bi drugačiji život
bio bolji nego ovaj sada
Mrzim iskrenost jutra.*

Kažu da je kurva

Zaplela joj se haljina

oko nogu, oplakujući

dodirom fine tkanine

listove

noge ranjave

Ne plaše je crni oblaci

kiša koja lice oblijeva

Kroz zatvorene oči svjetlo

vidi

vođena tek mislima

što šaptom prolaze

sviješću

Slaba tijelom,

duhom čvrsto za

zemlju na kojoj

*je rođena vezana
krvlju i vremenom,
Kažu da je kurva
možda zbog uspomena
na vjetar pod kosom,
zbog snage u središtu
njezinog srca
potrage za izgubljenim
blagom drhtaja
u milim i toplim
očima
Blista u noći
dok zlatom iz sakrivenih
snova reže oštre kandže
mraku i tmini
Kažu da je kurva
nemoćni da drugačije
korjen njezinog života
spale
nešvjesni u moć
ponovnog rođenja,
iz zemlje potékla
u zemlju urasla
sa stablom sekvoje
besmrtna*

žena ratnica.

Dišem slobodom tijela

Vežat ću svoje želje i snove

zabraniti tami

da mi oblizuje dlanove

balzamirane uspomene

u zid bola sahraniti,

Krv treperi od iščekivanja

ne trebam više od tog

poput pera

lakog milovanja

skidam uobičajenu krinku

ljepote i topline

ostajem pokrivena tek

velom vlastitih nevidljivih krila

nije me briga jesi li

čuvar ili tamničar

mojih snova i nada,

Nahrani me i oslobodi

da prodišem

mekim ljupkim dahom

smijući se čak i u snu

*zdanje mojih uspomena
požutjele su stranice,
Okolo moga tijela
istrošenog kišom i suncem
ovile su se tvoje ruke
tjerajući mračni dio mene
zgnječene duše da,
ali ne i ubijene*

PUTNICA BEZ MJESTA DOLASKA

*Ispijam veliki gutljaj kave
dok mi iznad prozora lupkaju
zaostale kapi kiše
pružam ruku ledenom zraku
mokre kapi svjetlucaju se
na koži poput rastopljenih
plastičnih komadića
tapkam noktima o okno
razmišljam i pušim
dim koji izlazi iz mene stvara
minijaturu neba
slijedećim izdahom razbijam*

oblake iluzije

mir i tišina čine me krotkom

osorost i ironiju pospremila

sam u ormar nakon predstave

(napokon glumim bez scenarija

spontano)

u daljini klopoće vlak

izmičem osjetilima

putujem

sjever ili jug

istok ili zapad

svejedno je

bez kofera sa samo par novčića

kutijom cigara i paketom maramica

zastajem na raskršćima

ne trebam putokaza

kamenjem pored tračnica

gradim utvrdu za sjećanja

nema drugih putnika

jato gavrana krešti

pjesmom pozdrava

crnu mi kosu kao sebe

prepoznaju

i oni putuju

hladno je ali odgovara

prirodno okruženje

duši punoj nemira

Kiši li draga?

glupo pitanje prije još

glupljeg odgovora

Ne, to je samo tutanj

s tračnica!

Neka bude - Bajka

Kao žir na tvome dlanu

osjećam se tako sitno

sve što znam o tebi

ne postoji

sazdan si od boja

straha i poniženja

potisnula sam neprestanu

želju spavanja

uklonila žudnju

zastala

Želim nešto više

dvorac, zrno graška,

kraljevića

krinolinu od bijele svile

sa ružama

(ili možda purpurna)

veliku plesnu dvoranu

duboki naklon dvorjana

ispruženu ruku

lagani korak mojih plesnih

cipela

simfoniju nebeskih nota

sviranu na harfi u kutu

(možda da bude plava)

crnu kosu u punđu sapletenu

blijedo lice rumenih obraza

usta lagano namazana

Želim nešto više

valcer bez dodira

šetnju ispod mjeseca

dva labuda na jezeru

damski suncobran

preko zapešća

steznikom prsa podignuta

(da srce pridrži)

tiho šaputanje budućih

ljubavnika

s očevom dozvolom

*jer sam bez miraza
Želim nešto više
od samog nadanja
krinolinu od svile
neka ipak bude zelena*

KLJUČ TIŠINE

*Ne udarajte kolcima
po mojim koljenima
čućim uza hladan zid
licem naslonjena
tješim ga
čini mi se da ga čujem
kako diše
slušam ga i vršcima prstiju
struji mu krv iza kamenih
stjena
sjeća se nekada uporište
ognjišta je bio
utjeha nemoćnima
stanica umornima
sada ruševna
hrpica kamenja
bez zlatnog grumena*

mokar je

Zar plače

milujem ga drhtavom

rukom nježnije i lakše

ledeno hrabar

skuplja ostatke

odguruje me

ponosno se diže

jači nego ikad prije

vjetar s ravnice

briše mu lice

od suza staze

slane

moje ime piše

plačemo zid

i ja

ključ sudbine

prošlost

stiže

Bez kapi krvi

Jecajima skladam sonatu

na vrištini, vjetrom šibana

NE KOPIRATI

bosim tabanima, trnje mrvim

Bez kapi krvi.

Ruke crnom nebu širim

odgovore tražim,

a čak ni pitanja nemam

pohlepno gutam kišu što

niz lice mi se slijeva

otkrivena leđa, bolnim

tragovima biča izbrazdana

Bez kapi krvi.

Sve je nijemo, samo udare

valove o hridi čujem

oslušujem

ne razumijem što govori

riječi bez riječi

hladnoćom se grlim

vriskom trgam

oklop sa duše

smrznutom zemljom

umivam grudi

komadi leđa srce paraju

Bez kapi krvi

krvarim tamo gdje krvi nema

na vrištini, sklupčana moja sjena.

PR

DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>

MaxMinus magazin
<http://maxminus.weebly.com>

NE KOPIRATI